

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. oktober 2017 — Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton mod Maria-Eleni Kalliri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-409/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grundlag af køn — optagelsesprøve til en medlemsstats politiskole — denne medlemsstats lovgivning, som pålægger alle ansøgere til denne optagelsesprøve et krav om minimumshøjde)

(2017/C 424/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ypourgos Esoterikon og Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

Sagsøgt: Maria-Eleni Kalliri

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som gør ansøgenes adgang til optagelsesprøven til denne medlemsstats politiskole betinget af et krav om, at de, uanset deres køn, har en højde på mindst 1,70 m, når denne lovgivning stiller langt flere kvinder end mænd ufordelagtigt og når den nævnte lovgivning ikke synes egnet til eller nødvendig for at nå det legitime formål, som den forfølger, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. oktober 2017 — Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Tyskland)

(Sag C-425/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 96, litra a) — krænkelssøgsmål — artikel 99, stk. 1 — gyldighedsformodning — artikel 100 — modkrav om ugyldighed — forholdet mellem et krænkelssøgsmål og et modkrav om ugyldighed — procesautonomi)

(2017/C 424/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hansruedi Raimund

Sagsøgt: Michaela Aigner

Konklusion

- 1) Artikel 99, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at der i et krænkelssøgsmål, der er indgivet for en EU-varemærkedomstol i overensstemmelse med denne forordnings artikel 96, litra a), ikke kan afsiges dom om frifindelse på grundlag af en absolut ugyldighedsgrund, såsom den, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), uden at denne domstol har givet medhold i modkravet om ugyldighed fremsat af sagsøgte i dette krænkelssøgsmål i henhold til samme forordnings artikel 100, stk. 1, på grundlag af samme ugyldighedsgrund.
- 2) Bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en EU-varemærkedomstol kan afsige dom om frifindelse i et krænkelssøgsmål i henhold til denne forordnings artikel 96, litra a), på grundlag af en absolut ugyldighedsgrund, såsom den, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), selv om afgørelsen vedrørende modkravet om ugyldighed, der er fremsat i henhold til samme forordnings artikel 100, stk. 1, på grundlag af samme ugyldighedsgrund, ikke er blevet endelig.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. oktober 2017 — A mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-522/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 201, stk. 3, andet afsnit, og artikel 221, stk. 3 og 4 — forordning (EØF) nr. 2777/75 — forordning (EF) nr. 1484/95 — tillægsimporttold — kunstigt arrangement for at undgå skyldig tillægstold — de oplysninger, der ligger til grund for en toldangivelse, er forkerte — personer, der kan gøres ansvarlige for toldskylden — forældelsesfrist)

(2017/C 424/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 201, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, fortolkes således, at de dokumenter, der skal fremlægges i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 684/1999 af 29. marts 1999, udgør de for toldangivelsen fornødne oplysninger som omhandlet i denne bestemmelse.